

Bütjen of banen? (Original faan Christiane Ehlers)

„Anna an Sina, daaling skiint a san so fein, gung'em man noch ens bit naachtertstidj efter bütjen tu spelin“, rept Sina sin mam.

„Uu jä!“, frööget ham Anna. „Ferlicht san dön naibüürsfoomnen jo uk bütjen, do kön wi mä jo fersteegen of fangen spele.

„Och nee“, Sina as mopsig, „ei al weler efter bütjen. Leet üs dach leewer banen bliiw an det pusel klaar maage. Wi haa al miast ale düüsen dialen onerbroocht.“

Oober diar wal Anna niks faan wed. „Det as soooo loongwiiljig. Wi sat nü al stünjen bi detdiar dom pusel. Ik kön diar ei muar efter luke. Ik maad mä di ap üüb de huuchst buum uun a park klemre. Of beest dü en baangbrek an däärst ei klemre?“

„Ik san was nian baangbrek, oober ik moole de buum leewer, mä al sin twiichen an bleeden. Üüb ian twiich saat ik en fögelneest an üüb det öler klemert en kaateeker“, fertäält Sina. Anna an Sina san best freundinen, det haa's al uun a jongensguard ufmaaget. Man bi ian fraag fu's jo imer uun a hiaren: Bütjen of banen?

Anna as lefst a hiale dai bütjen, „Ik süüse üüb man roler gau de berig deel!“ – an Sina hal banen. „Ik lei hal üüb grünj an lees en buk, of ik moole of bastle.“

Sina sin mam kön diar ei muar efter harke. „Nü began'em ei al weler tu stridjen, foomnen . Banen spele as jüst so net üüs bütjen spele. Witj jam wat, daaling wise ik jam det. An nü: Uuntji, wi gung efter bütjen.“ So rocht kön jo jo det noch ei föörstel, dat jo det gefäält. Oober gud, ferschük kön jo det jo ens. Bütjen haalet Sina sin mam en knipser ütj a skreep, so een, huar dön biljen gliks ütjkem.

„Huarfaan skel wi do biljen maage?“, wal Anna wed.

„Wi maage biljen faan det, wat dü hal bütjen maagest, Anna. Dü meest dach hal klemre. Man tu, ap uun a aapelboom mä di. An Sina, dü könst mä de knipser biljen maage.“

Jüst üüs en aab kliiwert Anna ap uun de buum an wiaftet uun Sina. Hat maaget gliks en paar biljen an skal griine: Anna schocht würtelk miast ütj üüs en aab, wat faan ian twiich tu de öler kliiwert.

„An nü ferlicht en bilj faan Anna, wan hat roler keert?“, fraaget Sina sin mam.

„Jä!“, rep bial foomnen, an jo knipse widjer.

„Ik wal uk ens mä üüb en bilj“, ferlangt Sina do. „Mam, maagest dü ens en bilj faan üs bialen, ferlicht wan wi uun a loft spring?“

„Uu jä, an faan üs bialen üüb't steulis, an wi kön jo uk tup faan a klemerborig glidj“, slait Anna föör. An do wurt knipset an knipset an knipset. Dön bialen mark goor ei, hü a tidj leept.

„Gud jam bialen, nü komt de naist dial faan üüs bütjen-an-banen-eftermade“, ferklaaret Sina sin mam. „Wi haa föl biljen maaget. An diar kön jam nü en buk faan bastle. Sina, dü heest dach was kroom, huar'em mä bastle kön, of ei?“

„Natüürelk, an ik haa uk en feinen skriiwer, mä de kön wi uun blinkerskraft noch en betj wat tu dön enkelt biljen skriiw. Kom, Anna, wi gung efter banen, uun min rüm kön wi det uun rau maage.“

„Uu jä, ik klewe dön biljen iin, an ferlicht moole ik uk noch wat diartu!“, Anna wal gliks began. Üüs det buk en injem klaar as, luke dön foomnen jo det tup uun. An jo san jo ianig: Det skal ei het 'bütjen of banen' – 'bütjen an banen' as eentelk föl netter.

Christiane Ehlers